

Part I
El Museu: la institució

El Museu
la institució

El Museu del Càntir: La institució

Una mica d'història

◀ Aixecada de càntirs
Any 1953

▼ Benedicció de les
aigües de la font
Any 1951

De l'aplec de Sant Domènec a la Festa del Càntir (S. XVII-1951)

Des de mitjan segle XVII, cada 4 d'agost se celebrava a Argentona l'antic Aplec de Sant Domènec, i actualment és la Festa Major d'estiu de la vila. La primera edició de la Festa del Càntir, continuadora d'aquell antic aplec, va ser l'any 1951, essent avui una de les festes tradicionals més populars de la comarca i de Catalunya.

De la Festa del Càntir i l'antic Aplec cal destacar-ne el ritual de benedicció de les aigües de la font de sant Domènec, per tal de protegir-les de qualsevol mal i donar salut als qui en beguin, sempre que la posin en un càntir nou, motiu pel qual se celebra la fira dels càntirs.

Des del 1951, cada any es reproduïx un model de càntir tradicional que milers de col·leccionistes adquireixen any rere any. La part més lúdica de la festa són els jocs de força i enginy entorn del càntir i l'aigua, en què petits i grans competeixen en diversos jocs tradicionals amb càntirs. La prova reina és, però, la gran aixecada de càntirs, que obliga al guanyador a beure d'exemplars de mida gegantina.

De la Festa del Càntir a la creació del museu (1951-1975)

El Museu del Càntir d'Argentona va ser fundat l'any 1975 mercès a la iniciativa d'una colla d'argentonins, els Amics d'Argentona, liderats per Jaume Clavell i Nogueras, historiador local i expert en ceràmica i terrissa, que va aportar quasi la totalitat de les peces amb què va ser inaugurat el museu el dia 3 d'agost, vigília de la 25a Festa del Càntir.

El museu es va instal·lar en una petita casa del segle XVI d'estil gòtic tardà situada a la plaça de l'Església, que uns anys abans havia estat donada al municipi per

▲ La Casa Gòtica, seu del museu fins el 1997

▼ Planta baixa de l'antic museu

Joan Rector i Rigola i la seva família. Aquesta casa, actualment reformada i seu de l'arxiu històric municipal, va acollir el museu fins el juny de 1997, en què l'edifici va haver de ser tancat al públic per problemes en la seva estructura, fet que va motivar la recerca d'un nou estatge, molt proper, més gran i amb millors condicions per tal d'atendre les creixents col·leccions i el nombrós públic que el visita.

Dels Amics del Museu al Patronat Municipal (1975-2000)

Els primers anys, el museu va ser gestionat per l'associació "Amics del Museu del Càntir", amb gran coratge i entusiasme fins que a finals de l'any 1984 va ser creat per l'Ajuntament d'Argentona el Patronat Municipal del Museu del Càntir, fet que va possibilitar majors recursos econòmics i una gestió professionalitzada de la institució. Aquest patronat està presidit pel regidor de Cultura de l'Ajuntament i el componen tant persones destacades del món cultural i col·laboradors del museu, com representants dels grups polítics municipals.

Un museu del present amb molt del futur (2000 en endavant)

El juliol de l'any 2000 s'assoleix una de les fites més importants del museu: la inauguració del nou estatge, en què es multiplicava per quatre la seva superfície, es feia una museografia totalment renovada i amb vocació didàctica, alhora que es milloraven tots els serveis d'atenció al públic.

El Museu del Càntir ha passat de ser una petita institució local a ser un equipament amb un gran prestigi, una gran popularitat i projecció externa mercès, en bona part, a ser un museu únic al món en la seva especialitat, però també per les activitats, com la Festa del Càntir i la Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa, visitada cada any per prop de 70.000 persones. L'alta qualitat i l'elevat nombre d'exemplars de les col·leccions, que s'han anat ampliant de forma constant, fan del Museu del Càntir una institució amb gran prestigi. A més de l'exposició, el museu organitza unes deu exposicions temporals l'any, disposa d'una gran sala per a exposicions temàtiques i una ampla botiga-llibreria on el visitant pot comprar peces de terrissa, records del museu o llibres.

El museu disposa d'un centre de documentació especialitzat amb més de mil referències bibliogràfiques, videoteca i revistes, i estudia i cataloga les seves col·leccions. Aquest fons documental dona servei al propi museu i a tots els estudiosos que necessitin consultar aquesta informació. En definitiva, el museu genera nous coneixements sobre els temes que li són propis.

El Museu del Càntir vol ser un instrument de desenvolupament cultural, social i econòmic de la vila d'Argentona i del país, procurant vertebrar les inquietuds de molta gent que estima la nostra terra i els testimonis del passat, encara que aquests siguin atuellts tan humils, però ben amarats d'història, com els càntirs. Ells són un dels testimonis del nostre passat com a poble i cultura, i el museu vol estar a l'alçada d'aquesta responsabilitat. Per això, creiem que aquest ha d'ésser un museu modern, ben dotat humana, econòmica i tècnicament, i amb voluntat de servei a la societat actual i a les generacions futures. La guia que teniu a les mans és un dels instruments de què el Museu s'ha dotat per a la consecució d'aquests objectius. Esperem haver-ho aconseguit.

► Façana del museu
Any 2007

▼ Vestíbul del museu
Any 2007

Membres del Patronat Municipal del Museu del Càntir (1984-2007)

Presidents

Josep M. Gallifa Espiell (1984-1987) MH
Esteve Canal Gual (1987-1991)
Jordi Suari Font (1992-1993)
Raimon Català Casas (1993-1994)
Joaquim Casabella Castells (1994-1995)
Jordi Pinart Pradal (1995-1999)
Margarida Colomer Rovira, (1999-2003)
Josep Famadas Soler (2003-2006)
Cristina Navarro Agell (2006-2007)
Ferran Armengol Tauran (2007)*

Vice-presidents

Jaume Durán Oller, (1984-1987)
Antoni Carbonell Nogueras, (1987-1991)
Josep Clofent Rosique, (1991-1994)
Josep M. Esteve Sorigué (1995-1997)
Felip Castells Rosselló (1997-1999)
Lluís Viladevall (1999-2003)
Salvador Casas Burguès (2003-2007)
Miriam Agama Fernández (2007)*

Vocals

Montserrat Abras Lladó (2007)*
Xavier Abril Vallelado (1992-2005)
Jordi Casabella Romeu (2003)*
Mercè Castellà Font, (1984-1988)
Maria Josep Castillo Ezquerro (1988-2003)
Esteve Català Amatller (2003-2004)
Raimon Català Casas (1992-1992) i (1999)*
Jaume Clavell Nogueras (1984-1992) MH
Francesc Domènech Farrés (1984-1992) MH
Eduard Dorda Ventura (1997-2003)
Emili Fabrès Cot (1984-1999)* MH
Esteve Federico Ribalta (2003-2005)
Pilar Garachana Illa (1984-1988)
Josep González Agàpito (1992-2003)
Imma Juncà Bassagaña (2001-2002)
Josep Lladó Pascual (1984-1988)
Francesc Lladó Tubau (1988-2003)
Esteve Mach Bosch (1992-2004)
Ma. Lluïsa Navarro Revert (2007)*
Oriol Martí Carrasco (2002)*
Albert Martí Garro (2005)*
Joan Lluís Martín Baez (1992-1999) i (2005)*
Quim Martínez Corbin (1997-2001)
Margarida Marzo Gascón (1984-1992) i (2003)*
Assumpció Mínguez Huguet (1984-1991)
Manuel Nogueras Batlle (1994-2003)
Teresa Padrosa Cervera (1988-1992)
Joan Pannon Farré (1984-1988) i (2004-2007)
Xavier Petit Vila (2003)*
Montserrat Pons Pellarés (1999)*
Joan Rectorat Comas (1984-1997) MH
Joaquim Ripoll Casals (1988-1994)
M. Lluïsa Salvà Molins (1992-1997)
Enric Serras Colominas (1999-2005)
Esteve Valls Casas (1984-1992) MH
Joan Anton Vidal Planells (2004)*
Montserrat Villarroya Vellvé (1991-1999)

Representants de grups polítics municipals

Montserrat Abras Lladó, PSC (1997-2003)
Xavier Abril Vallelado, Tots x Argentonà (2007)*
José Ignacio Endrinal (2003-2004)
Salvador Casas Burguès, PSC (2007)*
Joan Carles Codina, IC-EV (1997-1999)
Margarida Colomer Rovira, L'Entesa (2003-2007)
Imma Collet Diví, L'Entesa (2007)*
Lourdes Colominas Lacasta, CiU (1997-1998)
Josep Fajas Coll (2007)*
Lluís Fontcuberta, ERC (2007)*
Jesús Hita, PP (2007)*
Eduardo Luján López, PP (1997-1998)
Francesc Magret, PP (1999-2007)
Pilar Narbón Lobera, CiU (1998-1999)
Ma. Lluïsa Navarro Revert, CiU (2003-2007)
Elvira Pagès, CiU (2007)*
Xavier Peguera Marvà, L'Entesa (1997-1999)
Rosa Maria Serra Sanabra, AA (2004-2007)
Lidia Tur Font, EUiA (2003-2007)
Federico J. Ureña, PP (1998-1999)
Lluís Viladevall, PSC (2003-2007)

MH: Membres d'Honor del Patronat

*Membres en actiu el dia 31 de desembre de 2007

Funcionament de la institució

El Patronat

El Museu del Càntir està gestionat per un Patronat Municipal, organisme autònom de l'Ajuntament d'Argentona. Aquest patronat el formen els següents òrgans de govern i càrrecs:

President/a: L'alcalde de la vila o el regidor de cultura.

Junta de Govern: És el màxim òrgan de govern de la institució i el formen onze vocals càrrecs que recauen en persones de reconegut prestigi del món cultural de la vila i un representant de cadascun dels grups polítics municipals. Tots els membres de la Junta són nomenats per l'Ajuntament en Ple. La Junta de Govern marca les línies estratègiques del Patronat i pren les decisions més importants que afecten la institució.

Comissió permanent: És una comissió de sis membres de la junta que s'ocupa dels temes de caire econòmic, administratiu i de fer el seguiment de la marxa de la institució.

Director Gerent: És el responsable tècnic del museu i té com a funcions executar els acords dels la Junta de Govern i vetllar pel bon funcionament ordinari de l'entitat. Aquest càrrec ha estat ocupat per Oriol Calvo i Vergés des de l'any 1986.

El personal contractat

El Museu compta amb personal qualificat per als desenvolupament de les seves tasques. A part del càrrec de Director Gerent que ja hem esmentat, des de l'any 1991 fins el 2007 desenvolupa les seves tasques de tècnica Cristina Villa. També han servit com a treballadores del museu Silvia Cantos, des del 2000 en les tasques d'atenció al públic i Fina Carreras en tasques diverses com difusió i atenció al públic a partir de l'any 2007. En moments puntuals de gran feina, com la Festa del Càntir i Fira de Terrissa, el museu pot tenir contractades de forma eventual fins a una vintena de treballadors.

Els col·laboradors

La tasca dels voluntaris del museu ha estat crucial tant en la seva creació com en el desenvolupament posterior. Els pioners d'aquest grup es van iniciar amb la Festa del Càntir a partir de l'any 1951. Després de 25 anys d'èxits, el 1975 van crear el museu i el van gestionar fins el 1986, quan s'inicia la gestió professionalitzada de la institució. Els col·laboradors segueixen fortament vinculats al museu amb tasques diverses d'activitats culturals, presència a la Junta del Govern i, sobretot, durant la Festa del Càntir i la Fira de Terrissa.

Alguns d'aquests col·laboradors, pel seu llarg recorregut i dedicació al museu han estat distingits com a Membres d'Honor del Patronat. Ells són Jaume Clavell i Nogueras, Josep M. Gallifa i Espiell, Francesc Domènech i Farrés, Emili Fabrés i Cot, Joan Rectoré i Comas i Esteve Valls i Casas.

L'acció cultural

Una de les característiques més destacades del Museu del Càntir han estat les seves activitats externes, les quals han donat a aquesta institució prestigi i popularitat arreu. Algunes d'elles, com la Festa del Càntir, són anteriors, fins i tot, a la creació del museu.

◀ Fira al carrer
Any 1996

◀ La «trepitjada»
Any 2005

▼ Taller de torn

La Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa

Anualment, coincidint amb la Festa del Càntir i la Festa Major d'Argentona, el Museu del Càntir organitza aquesta fira per tal de difondre i afavorir el manteniment de la terrissa tradicional i per promoure els nous valors de la ceràmica de creació. L'èxit de la fira ha estat espectacular des del seu inici l'any 1991, i és visitada per unes 75.000 persones que poden conèixer i adquirir la producció dels artesans del fang, els quals procedeixen dels centres terrissers més tradicionals de la Península i de l'estranger. La Fira del Càntir, com se la coneix popularment, és la fira de ceràmica més important del país, tant pel que fa a la xifra i qualitat dels participants com pel nombre de públic assistent.

La fira es completa amb un seguit d'activitats culturals i educatives que fan de la seva visita una autèntica festa entorn de l'art del fang, com exposicions de ceràmica d'autors de reconegut prestigi internacional, demostracions en viu de terrissa tradicional, tallers de torn, taller de rakú, concerts amb instruments ceràmics i un concurs d'aparadors entre els comerços de la vila. Des de l'any 2005 s'ha instituït una Mostra de Cinema i Vídeo sobre Ceràmica.

El Taller de Ceràmica

El museu disposa d'un taller adreçat a l'aprenentatge de les tècniques bàsiques de la ceràmica a infants i adults, amb una participació de més d'un centenar d'alumnes cada any en els cursos regulars que s'hi organitzen. A més, pel taller també hi passen diversos centenars d'alumnes d'escoles d'arreu de Catalunya que visiten el museu i que complementen la seva visita amb una pràctica de ceràmica al nostre taller.

La Festa del Càntir

La Festa del Càntir és continuadora de l'antic Aplec de Sant Domènec d'Argentona, celebrat des del segle XVII el dia 4 d'agost, diada del sant i actualment Festa Major d'estiu de la vila. La primera edició de la Festa del Càntir va ser l'any 1951. Les seves característiques s'han comentat dins el primer apartat de la història del museu.

Les activitats pedagògiques

En el marc de la vocació pedagògica del museu, aquest disposa d'una interessant oferta d'activitats didàctiques per a fer més comprensiu el contingut del museu als grups que ens visiten, i molt especialment a les escoles d'educació infantil, primària i secundària. La visita al museu amb monitors qualificats es complementa sovint amb pràctiques de torn al Taller de Ceràmica o altres activitats, com la decoració de plats de ceràmica a l'estil de Picasso.

◀ Posta de càntirs
Any 2004

◀ Activitats
pedagògiques

▼ Alumnes al taller
de ceràmica

La Mostra de Cinema i Vídeo sobre Ceràmica

Des de l'any 2005, coincidint amb la Fira de Ceràmica, se celebra també la Mostra de Cinema i Vídeo sobre Ceràmica, pionera al nostre país i que ja s'ha convertit en un referent del sector.

Biblioteca i Centre de Documentació

Com a institució cultural i científica que és, el museu disposa d'un important fons bibliogràfic, basat sobretot en llibres i revistes sobre terrissa popular i ceràmica artística. Més d'un miler de títols permeten documentar els amplis fons del museu. A més, disposa d'un fons d'audiovisuals sobre ceràmica i terrissa, el més complet del país, amb més de dos-cents títols.

▲ Vista parcial de la biblioteca del museu

Altres activitats: cursos, xerrades, tallers

El museu organitza sovint altres activitats culturals i formatives, a més de les que s'han esmentat en apartats anteriors, com cursos, presentacions de llibres, tallers monogràfics i xerrades sobre temes relacionats amb els continguts del museu. Totes aquestes activitats fan del Museu del Càntir d'Argentona un centre dinàmic i de referència a Catalunya i l'estat espanyol, a més de col·laborar sovint amb agents culturals d'altres països, especialment de França i d'Itàlia.

El novembre de l'any 2007 es va constituir a Argentona l'Associació Espanyola de Ciutats de la Ceràmica, entitat integrada per més de trenta ciutats amb forts vincles amb la ceràmica per tal de crear una xarxa de municipis de la ceràmica a nivell estatal i europeu, amb la finalitat de promoure el desenvolupament social, cultural i econòmic dels municipis que s'hi integren.

▲ Presentació del llibre d'Emili Sempere, "Historia y arte en la cerámica de España y Portugal"
Any 2007

◀ Signatura del conveni Internacional en el marc de l'Euroregió
Any 2007

Les exposicions

Les exposicions són l'eina bàsica de tot museu per a exercir la seva acció comunicativa amb el públic; és la base per a mostrar les seves col·leccions amb un criteri científic i pedagògic, i culminar d'aquesta manera tot un procés que passa per les tasques prèvies d'adquirir, conservar i documentar els béns culturals que el museu custodia.

Exposició permanent

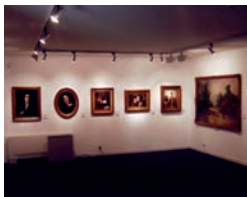
En el cas del Museu del Càntir, l'acció expositiva principal és la mostra permanent, que veurem desenvolupada amb detall en la segona part d'aquesta guia. Està estructurada en cinc àmbits temàtics i vol ser una visió global sobre el món dels càntirs des de les següents òptiques: diversitat geogràfica i cultural, morfologies, història, tipologies i procés de fabricació.

A més de l'exposició permanent, el museu ofereix exposicions temporals (unes vuit o deu l'any), de temàtica artística o històrica diversa i exposicions temàtiques, aquestes sobre aspectes dels càntirs en els que cal aprofundir, com les que presentarem més endavant en aquest apartat de la guia.

◀ Exposició de Jordi Pericot
Any 2004

◀ Exposició de Ramon Martí Alsina
Any 2005

▼ Exposició de Josep Ma Subirachs
Any 2005

Exposicions temporals

Des que es va inaugurar el nou estatge del museu, aquest ha intentat ser un motor de la cultura local, organitzant nombroses mostres d'artistes locals i d'altres temes d'interès. Dins aquesta dinàmica cultural han exposat artistes veterans, alguns de reconegut prestigi internacional, però també joves talents que han tingut així l'oportunitat de mostrar la seva obra al públic. Entre altres, cal esmentar Ramon Martí Alsina, F. Català Roca, Lídia Tur, Jaume Clavell, Montse Pons, Sandro Soriano, Marc Duran, Rosa Agenjo, Marc Prat, Jordi Pericot, Desbrossar (obres de J. Casellas, J. M. Calleja i Joan Brossa), Miquel Arnau, Xavier Rosales, Josep M. Subirachs, Pilar Aldana, Lluçia González, Ivan Jordà, Jordi Homar i Pere Fradera.

▲ Exposició
de Claudi Casanovas
Any 1996

▲ Exposició
de Jean Paul Azaïs
Any 2000

Les exposicions de ceràmica contemporània

El Museu del Càntir té una decidida vocació de suport a les noves expressions artístiques de la ceràmica contemporània. És per això que cada any presenta, en el marc de la Fira de Ceràmica i Terrissa, exposicions d'alguns dels més prestigiosos ceramistes del nostre país i de la resta d'Europa. En aquesta línia de treball han exposat Joan Cots (1994), Elisenda Sala (1995), Claudi Casanovas (1996), Teresa Gironès (1997), Àngel Garraza (1998), Emidio Galassi (1999), Jean Paul Azaïs (2000), Madola (2001), Miguel Vázquez (2002), Maria Bofill (2003), Yuhki Tanaka (2004), Rosa Cortiella (2005), Pere Noguera (2006) i Terres Extremes (obres d'A. Annen, B. Dejonghe, T. Kvasbö i J. Serra, 2007).

Exposicions temàtiques

Un dels principis que va inspirar el nou Museu del Càntir és que fos un espai on el visitant sempre hi pogués trobar coses noves, fugint del model de museu que solament presenta una exposició permanent inamovible. Per això es va dedicar una planta de l'edifici a exposicions temàtiques que, successivament, van donant diferents visions del món dels càntirs i la realitat cultural i social que els envolta. Aquest sistema permet, alhora, fer una important rotació dels nombrosos fons que conserva la nostra institució, la majoria dels quals han de romandre a les sales de reserva. Alhora es poden donar diferents visions del món dels càntirs que en l'exposició permanent no poden ser tractats o amb prou feines hi són esmentats. Així podem presentar nous temes a fons, essent aquesta una de les bases per a la recerca i millora del coneixement de l'àmbit temàtic propi del museu.

Exposició període 2000-2001 50 anys de la Festa del Càntir

Amb aquesta mostra es va inaugurar l'any 2000 el nou estatge el museu, quan se celebraven les 50 primeres edicions de la Festa del Càntir i 25 anys de la creació del museu. Es feia un repàs als orígens de la festa, les pestes del segle XVII que van iniciar l'Aplec de Sant Domènec, la quasi desaparició de l'antiga tradició festiva durant el segle XIX i la recuperació de la Festa l'any 1951. En un segon apartat es feia un recorregut històric als 50 primers anys de la Festa del Càntir, mentre que en el tercer bloc s'estudiaven els elements de la festa: renovació del vot de poble, posta i benedicció dels càntirs, jocs i aixecada de càntirs, concurs de cartells i la Fira de Ceràmica i Terrissa. Com no podia ser d'altra manera, s'hi mostrava sencera la col·lecció dels 50 càntirs que han presidit cadascuna de les edicions de la Festa del Càntir moderna.

▲ Vista de l'exposició
"50 anys de la Festa del Càntir"
Any 2000

Exposició període 2001-2005. Imatges del càntir. Les representacions pictòriques d'un atuell de la mediterrània

Aquesta exposició ha estat, sens dubte, un dels grans èxits del museu. Es tracta d'un recorregut per l'art a través del càntir, des del Gòtic als nostres dies, passant pel Renaixement, el Barroc, el Romanticisme i Orientalisme, l'Impressionisme, el Noucentisme, les avantguardes històriques i l'art de la segona meitat del segle XX. En aquest recorregut es confrontava la reproducció fotogràfica de les obres d'art amb el càntir real representat a la pintura. El càntir i altres atuells d'aigua anàlegs els hem trobat a obres d'autors de tan prestigi com Jaume Huguet, Bernat Martorell, Velázquez, Murillo, Goya, Santiago Rusiñol, Paul Cézanne, Vincent Van Gogh, Enric C. Ricart, Josep Obiols, Rafael Llimona, Joaquín Sorolla, Joaquim Sunyer, Henri Matisse, Joan Miró i Salvador Dalí, entre altres.

▲ "La samaritana"
Bernat Martorell
Any 1447

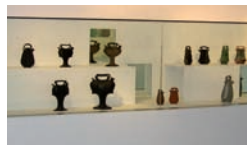
▲ "El aguador de Sevilla"
Diego Velázquez
Any 1620

▼ “Nord-Sud”
Joan Miró
Any 1917

▼ Exposició
“Els cànirs
modernistes”
Anys 2005-2007

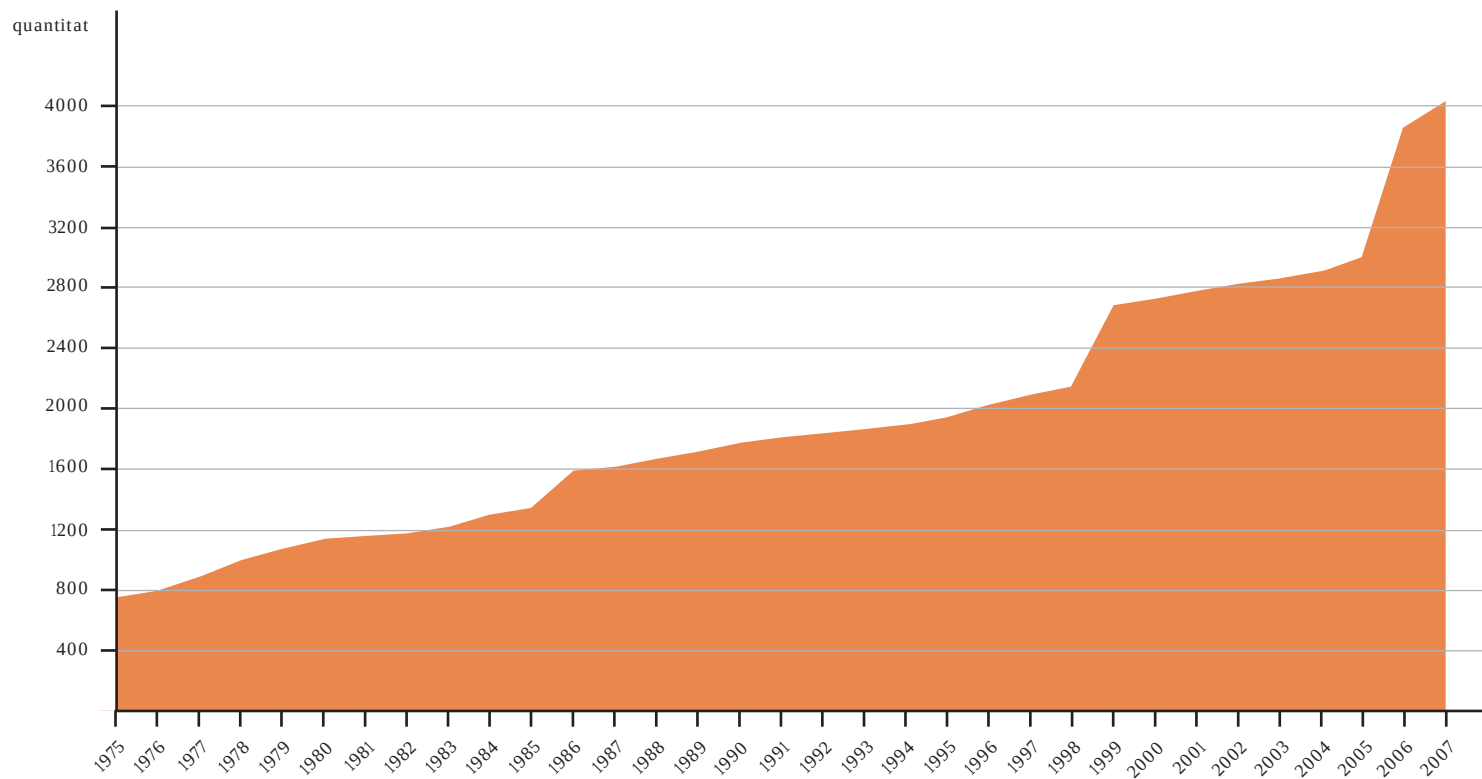
Exposició període 2005-2007 Els cànirs modernistes i els seus derivats en la terrissa catalana

Els cànirs modernistes han representat un dels grans moments artístics del món de la terrissa i mai havien estat objecte d'estudi i exposició. Amb guió de Joan Santanach i bona part de la seva col·lecció particular, el museu va poder presentar aquesta mostra, amb més de 150 exemplars catalans que han marcat una època. Hi eren representats els principals centres de producció: Olot, La Bisbal d'Empordà, Quart, Breda, Esparreguera i Piera, amb obres d'una factura artística de molt alt nivell.

Les col·leccions

Increment de les col·leccions del museu per anys

El nombre i la qualitat dels exemplars del Museu del Càntir d'Argentona han anat creixent de forma constant des de la seva inauguració l'any 1975, incrementant així el prestigi de la institució. El nucli inicial de la col·lecció va ser d'unes 300 peces donades pel fundador del museu, en Jaume Clavell i Nogueras. Progressivament es va anar ampliant el fons amb un important dipòsit de peces dels segles XIV al XVIII del Museu de Ceràmica de Barcelona, les peces premiades o comprades al Concurs Nacional de Ceràmica i Terrissa que anualment convocava el museu o les que van aportar alguns col·leccionistes, entre ells l'Emili Sempere, estudiós de la ceràmica i gran col·laborador del museu. En els darrers anys s'han efectuat importants compres, donacions i dipòsits, com els de quatre exemplars de Pablo Picasso, assolint actualment la xifra de més 3.500 exemplars. El fons del museu el componen les següents seccions:

Antiguitat Clàssica: Exemplars d'antigues cultures de la mediterrània, on es van originar els càntirs. Destaquen exemplars de les cultures micènica, grega, fenícia, romana i ibèrica, abastant del segon mil·lenni a.C. al segle II d.C.

Terrissa medieval i moderna: Exemplars catalans dels segles XIII al XVIII procedents, en la seva majoria, de les voltes d'edificis gòtics de Barcelona i d'altres indrets de Catalunya com La Bisbal.

Terrissa contemporània: Exemplars dels segles XIX i XX procedents dels centres terrissers de Catalunya i Espanya. Mostren una gran varietat de tipologies de càntirs i altres atuells d'aigua, essent amb molt la secció més nombrosa del museu.

Atuells d'arreu del món: Atuells d'aigua amb idèntica finalitat que el càntir procedents de cultures d'arreu del món. Ens mostren la gran diversitat cultural del nostre planeta reflectida en una gran varietat de formes, materials i estils decoratius.

Ceràmica artística: Selecte grup de càntirs fets per alguns dels millors creadors en ceràmica, que van dels exemplars barrocs i modernistes a les creacions dels artistes contemporanis, com un exemplar del 1952 de Picasso.

Entre els molts exemplars del museu se'n troben de més de 30 tipologies i de diversos materials, a més dels ceràmics: fusta, suro, diversos metalls (aram, llautó, estany,...), lona i vidre.

Pel que fa a procedències, podem dir que quasi tot el món s'hi troba representat. A banda dels exemplars procedents de les terres catalanes i la resta de l'Estat espanyol, que són la gran majoria, tenim exemplars de França, Portugal i d'altres països europeus en menor nombre. De l'Àfrica destaquen peces berebers (cultura amazic) entre altres; d'Amèrica hi ha importants vasos de les cultures precolombines Chimú i Nazca, entre altres; pel que fa a Àsia, destaquen alguns exemplars de la Índia, Tailàndia i Xina.